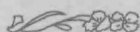

je bilo belo vse naokrog! Strah in groza me je obšla. Oj, to je sneg! Zime in mraza še dolgo ne bo konec. Skočim na prag — pa glej tudi moja koča je bila vsa zasnežena. Hitro šinem gor na sleme in pobrskam s strehe sneg, da mi ne začne teči na suho pernico. Vse bi še bilo, le živeža je bilo tako malo, tako bore malo, da mi je pajek predel v želodcu. In mi prede še denes. Kdo se me usmili? Kaj ste čisto pozabili name, vi otroci, moji prijateljčki? *Mokriški.*

Veseli otrok.*

Kvirin Pertl.

1. Tra-ra-ra, tra-ra-ra! Kdo me ne-ki rad i-ma?
2. Tra-ra-ra, tra-ra-ra! Kdo me tu-di rad i-ma?
3. Tra-ra-ra, tra-ra-ra! Kdo me tu-di rad i-ma?
4. Tra-ra-ra, tra-ra-ra! Ker me vsakdo rad i-ma,

1. Tra-ra-ra, tra-ra-ra! Bog, ki dob-ro vse mi da.
2. Tra-ra-ra, tra-ra-ra! O-če moj in ma-mi-ca.
3. Tra-ra-ra, tra-ra-ra! Bra-tec moj in se-stri-ca.
4. Tra-ra-ra, tra-ra-ra! sem ve-se-le-ga sr-ca.

P. Gros (Čitanka II., str. 14.).

* Pri besedah „trarara, trarara“ naj drže otroci obe roki pred usta tako, kakor bi posnemali trobento.

